

1020 C

(n° 23.414) Gezien het verzoekschrift ingediend op 23 augustus 1982 namens Ludwig Demeyer, commandant bij de Landmacht, door zijn raadsman, advocaat G. Van Melkebeek, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 28 juni 1982 waarbij de examencommissie belast met het afnemen van de beroepsproef voor de toetreding tot de graad van majoor (2<sup>e</sup> poging), vaststelde dat verzoeker niet voldaan heeft aan die beroepsproef;

.....

Overwegende dat verzoekers raadsman bij schrijven van 21 februari 1983 « een akte » van afstand van geding » heeft laten geworden waaruit blijkt dat zijn cliënt een nieuwe beroepsproef heeft mogen afleggen waarvoor hij geslaagd is; dat verzoeker uitdrukkelijk afstand doet van het geding « voor zover de Belgische Staat de kosten van het geding op zich » neemt »;

Overwegende dat er geen gegevens blijken voor handen te zijn die zich verzetten tegen de toewijzing van de afstand;

Overwegende dat, aangezien de verwerende partij de onrechtmatigheid van de bestreden beslissing blijkt te hebben erkend, het gepast voorkomt de kosten van het geding ten haren laste te leggen,

(Afstand van het geding — kosten ten laste van de verwerende partij)

#### N° 23.415 — ARREST van 30 juni 1983 (VII<sup>de</sup> Kamer)

De HH. Depondt, kamervoorzitter, Debaedts en Verschooten, verslaggever, staatsraden, en Hubregtsen, auditeur.

N.V. UITGEVERIJ J. HOSTE (M<sup>r</sup> Bonje) t/ Vlaamse Gemeenschap (de H<sup>r</sup> De Buel)

I. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Beroep bij de Raad van State — Termijn

II. RECHTSPLEGING — Verzoekschrift — Termijn — Aanvang — Kennisgeving

*Artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 schrijft uitdrukkelijk voor dat het rangschikkingsbesluit aan de eigenaars moet worden betekend. Bij ontstentenis van die betekening gaat de termijn om tegen dat besluit een annulatieberoep in te dienen, niet in.*

III. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Kennisgeving van het voorstel tot rangschikking

*Hoewel het ontbreken van een rechtsgeldige betekening van een klasseringsbesluit als zodanig zonder invloed is op de rechtsgeldigheid van het besluit zelf, brengt evenwel het ontbreken van een rechtsgeldige betekening van het voorstel tot klassering met zich dat al wat er op volgt, het klasseringsbesluit inbegrepen, iedere rechtsgeldigheid mist.*

IV. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Rangschikking — Advies van de commissie

*Uit artikel 1, vijfde lid, van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972, volgt dat het advies van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen met redenen omkleed moet zijn.*

*De formule luidens welke « de rest wordt geklasseerd zoals betekend », welke formule geldt voor talrijke gebouwen waarover de commissie*

(23.415)

*terzelfdertijd heeft beraadslaagd, kan niet als een gemotiveerd advies worden aangemerkt.*

V. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlands taalgebied — Rangschikking — Beroep bij de Raad van State — Belang

*De verzoekende partij heeft enkel belang bij een vernietiging van een klasseringsbesluit, voor zover het betrekking heeft op de rangschikking van het pand waarvan zij eigenares is.*

Gezien het verzoekschrift ingediend op 22 november 1976 door advocaat H. Bonje, namens de n.v. Uitgeverij J. Hoste, om de vernietiging te vorderen van het door de Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden medeondertekend koninklijk besluit van 2 september 1976, houdende rangschikking van 200 monumenten in de stadskern Antwerpen, en meer bepaald van het onroerend goed (voorgevel en bedaking), gelegen te Antwerpen, Vleminckstraat, 15, en bekend ten kadaster Antwerpen 3<sup>o</sup> afdeling, artikel 3058, sectie C, perceelnummer 2391 H.,

.....

*I. Met betrekking tot de feiten.*

1. Overwegende dat de feiten die ten grondslag van de zaak liggen als volgt kunnen samengevat worden :

1.1. Verzoekende partij is eigenares van een aantal huizen gelegen aan de Korte Nieuwstraat en de Vleminckstraat, en onder meer van het kwestieuze pand, gelegen aan de Vleminckstraat, 15.

1.2. In de loop van het jaar 1975 diende de stad Antwerpen bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg een globaal voorstel in met het oog op de rangschikking van een 200tal monumenten daterend van vóór 1800 en gelegen binnen het middeleeuwse stadsgedeelte, waaronder het pand van de Vleminckstraat, 15.

1.3. Bij aangetekend schrijven van 2 maart 1976, ondertekend door de Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden, werd het voorstel tot rangschikking van de voorgevel en bedaking van het kwestieuze pand aan verzoekende partij betekend aan het adres « Zuidertoren, Baraplein, te 1060 Brussel », dit schrijven werd aan de afzender teruggestuurd met de vermelding « onbekend ».

1.4. De Koninklijke Commissie voor Monumenten en landschappen adviseerde op 3 juni 1976 m.b.t. het betrokken pand, de klassering overeenkomstig het voorstel.

1.5. Bij koninklijk besluit van 2 september 1976, werden 200 panden als monument gerangschikt, waaronder, sub n<sup>o</sup> 55, het pand aan de Vleminckstraat, 15, met vermelding als eigenaar « N.V. Uitgeverij J. Hoste, Zuidertoren, Baraplein, 1060 Brussel (recent adres » onbekend) ».

1.6. Het aangetekend schrijven van 26 oktober 1976, houdende betekening van het rangschikkingsbesluit aan de verzoekende partij op het adres, Zuidertoren, Baraplein, te 1060 Brussel, werd eveneens aan de afzender teruggestuurd met de vermelding « onbekend ».

*II. Met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep.*

1. Overwegende dat de Raad van State van ambtswege dient te onderzoeken of de verzoekende partij in rechte getreden is overeenkomstig de ter zake geldende regelen, meer bepaald of tot het optreden in rechte bevoegde orgaan van de verzoekende vennootschap binnen de beroepstermijn tot het instellen van onderhavig beroep heeft besloten;

Overwegende dat bij ontstentenis van andersluidende statutaire bepalingen de naamloze vennootschappen krachtens artikel 54, tweede en vierde lid, van de gecoördineerde

wetten op de handelsvennootschappen, alleen in rechte optreden door toedoen van hun raad van beheer;

Overwegende dat het inleidend verzoekschrift ondertekend werd namens de verzoevende partij door haar raadsman; dat uit het verzoekschrift niet blijkt dat de beslissing om het annulatieberoep in te stellen genomen werd door het bevoegd orgaan van de verzoevende vennootschap; dat volgens de raadsman van de verzoevende partij later mededeelde, deze beslissing getroffen werd door Maertens Albert, beheerder-bestuurder van de vennootschap, die luidens een beslissing van de beheerraad van 13 juni 1955, door die raad gemachtigd werd alleen alle bevoegdheden vermeld in de artikelen 18 en 19 der statuten uit te oefenen, behoudens « de macht betreffende het aangaan van leningen en hypotheeken, en » het vervreemden en het verpanden van onroerende goederen »;

Overwegende dat de raad van beheer van de verzoevende vennootschap op 26 februari 1979 besliste « eenparig, en voor zoveel als nodig ... met terugwerkende kracht het » verhaal te bekrachtigen, bij verzoekschrift d.d. 22 november 1976 in naam van de vennootschap ingeleid bij de Raad van State ... »;

Overwegende dat artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals vervangen door artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972, uitdrukkelijk voorschrijft dat het rangschikkingsbesluit aan de eigenaars wordt betekend; dat de verwerende partij niet betwist dat ingevolge een foutieve adressering, deze betekening niet heeft plaatsgevonden; dat derhalve ten opzichte van verzoekster de beroepstermijn nooit is ingegaan;

Overwegende dat het uit hetgeen voorafgaat blijkt dat, daargelaten de vraag of beheerder-bestuurder Albert Maertens de vereiste beslissingsbevoegdheid bezat om onderhavig annulatieberoep aanhangig te maken bij de Raad van State, de bekrachtiging die de raad van beheer op 16 februari 1979 aan deze beslissing gaf, alleszins tot gevolg heeft dat dit beroep rechtsgeldig aanhangig gemaakt is geworden;

### III. Met betrekking tot de grond van de zaak.

1. Overwegende dat verzoevende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972, doordat noch het voorstel tot rangschikking noch het rangschikkingsbesluit aan haar werden betekend;

Overwegende dat artikel 1, tweede lid, van voornoemde wet van 7 augustus 1931 voorschrijft dat nadat de Minister beslist heeft gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot rangschikking, dit voorstel betekend wordt aan de eigenaars, dat het zevende lid van dezelfde wetsbepaling voorschrijft dat het koninklijk besluit waarbij tot rangschikking wordt overgegaan aan de eigenaars betekend wordt; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat deze betekeningen aan verzoevende partij nooit rechtsgeldig zijn geschied;

Overwegende dat het ontbreken van een rechtsgeldige betekening van een klasseringsbesluit, als zodanig zonder invloed is op de rechtsgeldigheid van het besluit zelf; dat evenwel het ontbreken van een rechtsgeldige betekening van het voorstel tot klassering met zich brengt dat al wat er op volgt, het klasseringsbesluit inbegrepen, iedere rechtsgeldigheid mits; dat het middel derhalve gegrond is in zoverre het steunt op het ontbreken van een rechtsgeldige betekening van het voorstel tot klassering;

Overwegende dat de verzoevende partij in een tweede middel aanvoert dat het « getroffen besluit, door het eigendomsrecht van verzoogster te beperken met miskenning » van de vorm- en/of grondvoorwaarden voorzien door de wet, artikel 11 van de Grondwet » schendt », en dat « dergelijke schending eveneens een duidelijk overschrijding en/of afwending van macht is »;

Overwegende dat verzoekster niet preciseert welke « vorm- of grondvoorwaarden » voorzien door de wet » geschonden werden; dat in zoverre zij het ontbreken van de betekening van het voorstel tot rangschikking alsook van het rangschikkingsbesluit bedoelt, dit middel samenvalt met het eerste middel;

(23.415)

Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel doet gelden dat « opdat » een gebouw gerangschikt kan worden, vereist is dat het behoud van het betrokken pand in » historisch, artistiek of wetenschappelijk opzicht van nationaal belang zou zijn », dat in strijd met hetgeen bepaald is in artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931, de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen geen gemotiveerd advies heeft verleend, zodat het bestreden besluit niet berust op de wettelijk vereiste motieven;

Overwegende dat artikel 1, derde, vierde en vijfde lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van de Monumenten en Landschappen, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972, als volgt luidt :

« Dit (rangschikkings)voorstel wordt medegedeeld aan de Ministers tot wier be- » voegdheid respectievelijk de Ruimtelijke Ordening en Stedebouw en de Landbouw beho- » ren.

» Deze ministers en al de betrokkenen kunnen bij de Minister tot wiens bevoegdheid » de Nederlandse Cultuur behoort, hun aanmerkingen indienen binnen een termijn van twee » maanden, te rekenen vanaf de betekening of mededeling.

» Het voorstel wordt vervolgens door de Minister aan de Koninklijke Commissie » voor Monumenten en Landschappen voor met redenen omkleed advies overgemaakt. »

Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit van 2 september 1976 « betreffen- » de de wettelijke bescherming van tweehonderd monumenten in de stadskern van Antwer- » pen » een loutere verwijzing bevat naar het advies dat op 3 juni 1976 werd gegeven door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat uit het stuk van het administratief dossier dat als procesverbaal van de vergadering van 3 juni 1976 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen moet doorgaan, blijkt dat de Commissie, na te hebben vastgesteld dat een « aantal betekeningen onbestelbaar was », over de bezwaren van de eigenaars van de panden gelegen Oude Beurs, 46, Leeuwenstraat, 14, Oude Korenmarkt, 38, Grote Markt, 7, 9, 11, heeft beraadslaagd en over de rangschik- king ervan advies heeft gegeven; dat blijkens ditzelfde proces-verbaal over de overige pan- den als volgt werd geadviseerd : « De rest wordt geklasseerd zoals betekend », dat een zodanige formule kennelijk niet voldoet aan de vereisten van « een met redenen omkleed » advies » zoals bepaald in artikel 1 van hogervernoemde wet van 7 augustus 1931; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekende partij enkel belang heeft bij een vernietiging van het bestreden besluit, voor zoverre het de rangschikking van het pand waarvan zij eigenares is, ongedaan maakt,

#### BESLUIT :

*Artikel 1.* — Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 2 september 1976 houdende rangschikking van het onroerend goed (voorgevel en bedaking), gelegen te Antwerpen, Vleminckstraat, 15, bekend ten kadaster Antwerpen, 3<sup>e</sup> afdeling, artikel 3058, sectie C, perceelnummer 2391 H.

*Artikel 2.* — Dit arrest zal bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

*Artikel 3.* — Voor zoveel als nodig wordt de doorhaling bevolen van de overschrijding van het vernietigde koninklijk besluit. De kosten van deze doorhaling komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

*Artikel 4.* — De kosten van het beroep, bepaald op zevenhonderd vijftig frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.